

[Socialministeren.]

rente til Præmieforsikring i den Udstrækning, der altid har været Tale om fra konservativ Side.

Det var allerede fremme mange Gange i den store Kommission, der sad fra 1903 til 1913—14 — den sad, som bekendt, saa længe, at de fleste Medlemmer døde. I denne store Kommission var det vistnok, at en af de faa overlevende, Hr. Sonne, — jeg tror, det var ham, men det er ogsaa muligt, det var en anden af de konservative eller moderate Politikere, der sagde, at det Forslag, man her vilde komme med, var umuligt at gennemføre, for saa ond vilde intet Slægtied være mod sine jævnaldrende.

Nu befinder vi os i en Krisetid, hvor vi har det største Besvær med at udrede de Afgifter, der paahviler os, og nu, i dette Øjeblik skulde man opretholde hele den gældende Aldersrenteordning, helst endda forbedre den, og samtidig lade den samme Generation bygge hele Tvangsforsikringsordningen op for den kommende Generation! Ingen tror, det er muligt at gennemføre dette. Derfor synes jeg heller ikke, det er værd at møde frem med det igen, det er ikke Politik. Det er heller ikke *sagligt* muligt at gøre det.

Jeg takker i øvrigt den ærede Ordfører for det radikale Parti for den væsentlige Lettelse, hans Udtalelser betød for min Argumentation overfor det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen. Kun synes jeg, han gjorde det ærede Medlem Uret i den lille Fortælling fra Lukas eller Matthæus Evangelium — det skal jeg ikke blande mig i, det kunde for øvrigt godt tænkes at staa hos dem begge — om de to Brødre, idet det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen mente, at det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen kun kunde sammenlignes med den ene. Jeg synes, det er uretfærdigt, jeg synes godt, man kunde sammenligne det ærede Medlem med dem begge to, nemlig i Aarene 1930—31 med den ene og i 1933 med den anden — forhaabentlig ikke fremefter.

Den ærede Ordfører for Retsforbundet anlagde en Betragtning, som jeg synes var lidt for smaatskaaren efter det Vidsyn, der ellers har udmærket denne ærede Ordfører i de sidste Par Dage, idet han i Virkeligheden sætter ind overfor et Arbejde af dette Omfang og denne Karakter med den Bemærkning, at der var saa mange Indgreb overfor Folk, der selv vilde sikre sig.

Det er jo ikke rigtigt. Der er jo egentlig ikke andre Indgreb overfor Folk, der selv vil sikre sig, end det, at Samfundet af Hensyn til den Mulighed, at de senere som In-

valider eller som gamle skal falde det til Byrde, maa forlange af dem, at de i hvert Fald som Bidrag yder 8 Kr. om Aaret. Dette Indgreb synes jeg ikke man kan lægge nogen væsentlig Vægt paa, i hvert Fald ikke, naar man trods alt bor i et Samfund, og dette har selv disse ærede Medlemmer dog paa saa mange Maader Glæde af, at jeg ikke tror, de vil benægte det.

Derfor var den Bemærkning, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) sluttede med, nemlig at han ikke syntes, der laa noget egentlig Fremskridt i dette Lovforslag, i Virkeligheden helt ved Siden af. Hvis det ærede Medlem kender den nuværende Ordning — og den vil jeg virkelig ikke begynde at trevle op nu igen — og vil sætte sig ind i den nye, vil han kunne se, paa hvilke mange mange Omraader den betyder et Fremskridt.

Jeg kommer saa endelig til den ærede Ordfører for det kommunistiske Parti, Hr. Aksel Larsen. Det glædede mig at konstatere, at denne ærede Ordfører paa en ganske anden Maade var saglig overfor dette Lovforslag, end hans Forgænger var i Gaar. Jeg svarede ikke den ærede Ordfører i Gaar, fordi jeg paa flere Punkter ligefrem ikke forstod ham, og fordi han lyste af Mangel paa Saglighed.

Den ærede Ordfører Hr. Munch-Petersen talte i Gaar om Misbrug af Tvangsarbejde for uorganiserede under Slavereglementer. Jeg vidste slet ikke, hvad han sigtede til, og svarede derfor ikke derpaa. Han støttede paa det voldsomste Hjælpekasserne. Nu vil jeg bede ærede Medlemmer, som har fulgt lidt med i dansk Politik i Aarenes Løb, at tænke sig Muligheden af, at der skulde komme et principielt socialistisk Parti, der skulde staa op og støtte danske Hjælpekasser. Mere behøver jeg vist ikke at sige om den Sag. De Herrer er blevet i den Grad Opportunister, at der overhovedet ikke findes Mage til Partiet indenfor Kongeriget.

Endelig sagde den ærede Ordfører i Gaar, ogsaa ganske i Modsætning til den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører af i Dag talte, at jeg havde udsendt et Rundspørge til Offentligheden om at anbringe de unge i Tvangsarbejde. Jeg aner overhovedet ikke, hvad det ærede Medlem sigter til. Jeg har udsendt en Skrivelse til Offentligheden, om man ikke fra forskellig Side vilde fremsætte Forslag til mig om Afhjælpning af Ungdoms-Arbejdsløsheden, Forslag som jeg naturligvis helst saa støttet fra forskellige Sider, og i det Svar, jeg sendte ud til Offentligheden efter at have faaet de mange